

[Finansministeren.]

finder Sted under saadanne Former, at den maa betragtes som et Led i et organiseret Salg fra udenlandske Huse, direkte til Forbrugere her i Landet, 3. at saadanne Dispensationer kan gives af de lokale Toldmyndigheder. — Det er en Selvfølge, at den private Importør maa underkaste sig de for Omsætningen af Vin almindeligt gældende Regler, saafremt han bringer sin til privat Forbrug importerede Vare ud i Omsætningen.“

Jeg kan tilføje, hvad jeg har udtalt i Folketinget og ønsker at gentage her, at med Hensyn til de mere detaljerede Bestemmelser, der skal gives til Udformning af det Grundrids for Kontrolreglerne, som Lovforslaget indeholder, er det min Agt, at der skal finde Forhandling Sted mellem Administrationen og Repræsentanter for de paagældende Organisationer, ligesom jeg forinden Lovforslagets Fremsættelse havde en indgaaende Forhandling med forskellige Organisationsrepræsentanter. Jeg skal yderligere fremhæve, at den Kontrol, som i Henhold til dette Lovforslag vil blive etableret, ogsaa vil have den gode Side, at den vil gøre det muligt at komme bort fra den uheldige Ordning, vi nu har med Hensyn til Rationeringen af Indførsel af fremmed Spiritus. Vi kan ikke komme bort fra denne Rationering, saa længe vi har en Produktionsbegrænsning for Spiritus her i Landet, og den tror jeg ikke, vi skal bort fra, i hvert Fald ikke i Øjeblikket. Saa længe vi har den, maa vi imidlertid ogsaa have en Regulering af Importen af den fremmede Spiritus, ellers bliver jo de hjemlige Virksomheder slet stillet i Forhold til Importen. Men den Maade, hvorpaa denne Regulering foregaar, er i Virkeligheden blevet yderst uheldig. Som Grundlag har man stadig de Kvanta, der importeredes af de enkelte Importører i Aarene 1913—15, men det er selvsagt et forældet Grundlag. Folk, som nu ikke mere har nogen videre Forretning, sidder med et Monopol paa Indførsel af store Mængder af fremmed Spiritus, som de for et betydeligt Vederlag kan overdrage til andre, medens de Firmaer, der efterhaanden har erhvervet sig den betydeligste Forretning, enten maa nøjes med, hvad der bliver til Rest ved Forretningsophævelse, eller erhverve Retten til Import fra andre paa dyre Vilkaar eller maa undlade at tilfredsstille deres Kunder. Det eneste rigtige er at gøre dette System mere elastisk, naar vi nu en Gang skal have det, saa at det retter sig efter de virkelige Forretningsforhold i Øjeblikket.

Men atter her er det jo et meget vanskeligt Omraade, vi bevæger os paa, og en Ordning kan kun gennemføres paa korrekt Maade paa Grundlag af de her foreslaaede Kontrolregler — derom er man enig baade i Finansministeriet og i Handelsministeriet. Der er allerede paabegyndt Forhandlinger mellem Handelsministeriet og Finansministeriet om den nærmere Nyordning af Importreguleringen, og disse Forhandlinger vil, saa snart dette Lovforslag er vedtaget, blive ført til en snarlig Afslutning, som jeg tror: til stor Gavn for det regulære Forretningstiliv.

Det samlede finansielle Resultat af Toldlovforslaget bliver en Merindtægt af 4½ Mill. Kr. og en Mindreindtægt som Følge af Ophævelsen af de forskellige Toldsatser, jeg har nævnt, paa 550 000 Kr., altsaa en Nettomerindtægt af 3 950 000 Kr. Men det er altsaa at forstaa saaledes, at det ikke er nogen forøget Byrde; det er det samme, vi i 4 Aar har haft i Form af midlertidige Love, endda formindsket med godt ½ Mill. Kr.

Det er klart, at da de to midlertidige Love vedrørende Luksusvarer og Tekstilartikler udløber den 31. Marts, er det af afgørende Betydning for Toldadministrationen og Statsfinanserne, at det foreliggende Lovforslag kan være vedtaget den 31. Marts, saaledes at Loven kan træde i Kraft den 1. April. Lovforslaget har jo været forelagt to Gange i Folketinget, og jeg skal ikke rette nogen Bebrejdelse mod det andet Ting, men jeg beklager naturligvis, at det kommer saa sent til dette høje Ting. Jeg beder altsaa om, at det alligevel maa blive gennemført til den 31. Marts, da vigtige Interesser ellers vil lide Skade.

N. K. Kristensen: Klokken er jo mange, og jeg skal paa dette sene Tidspunkt fatte mig ganske kort.

Lovforslaget er en Videreførelse af den saakaldte tekniske Toldlov af 1924. Gyldigheden af den gældende Luksustoldlov udløber som bekendt til 1. April, og efter det foreliggende Lovforslag er det jo Meningen, at de forhøjede Toldsatser for visse Luksusvarer og Toldlettelserne for Tekstilindustrien skal indgaa som Led i den ordinære Toldbeskatning, hvad der har sin Betydning for Erhvervene, idet de da ved, hvad de kan regne med. Desuden foreslaas der en Del Ændringer i Toldloven til Lettelse for Erhvervene og Støtte for Produktionen. Endelig foreslaas det, at bemyndige Finansministeren til at lade Toldloven optrykke med de Ændringer og Tilføjelser, som er sket i de senere Aar.